

[Røtzler Møller.]

opnå den nødvendige kapital, og det radikale forslag er således delvis overflødigt, idet det jo taler om de veldrevne virksomheder.

Ved selve långivningen kommer banker og sparekasser i skudlinjen. Banker og sparekasser kender indgående de store virksomheder, men de små virksomheder har ikke i samme udstrækning disse pengeinstitutters interesse. Det er mit håb, at banker og sparekasser vil ofre håndværket og den mindre industri mere interesse, eventuelt også ved at stille deres konsulentbistand til rådighed for økonomisk rådgivning.

Med dette som et fundament kan vi gå over og se på selve finansieringsproblemerne for denne erhvervsgruppe, og der er finansieringsproblemer, det er helt rigtigt. Der er for det første behov for en mere dækkende realkredit, ikke bare i bygninger, men også i maskiner. Der er også behov for yderligere lang kredit, primært gennem banker og sparekasser — og dernæst gennem finansieringsinstitutter, hvis det er nødvendigt, men primært gennem banker og sparekasser. Hertil, oven på dette, vil vi gerne være med til at diskutere eventuel offentlig garanti-stillelse. Ved denne rubricering tror jeg nok jeg har fået sat det radikale venstres forslag ind i en større helhed, når vi ser på det, som denne erhvervsgruppe har behov for.

Endelig vil jeg sige, at vi nok også har behov for at overveje, hvorvidt vores skatte- og afskrivningsregler er tilstrækkelig gode for disse små virksomheder.

Til allersidst skal jeg sige, at vi kan også tiltræde en forhøjelse af håndværkerlåneordningen, og vi kan da sige tak til ministeren for, at det er under overvejelse. Hvorvidt det skal være en fordobling til 40 mill. kr., eller hvad det endelige tal skal være, det diskuterer vi, når ministeren kommer med sit endelige forslag.

Glensgård (FP):

Forslaget om en statslig garantistillelse for driftslån til håndværk og mindre industrivirksomheder er jo kun en yderligere bureaukratisk opbygning, for slet ikke at tale om den procedureordning, der skal være omkring udvælgelsen af disse virksomheder, der kan få skatteyderbetalte driftslåns-garantier. Er dette forslag ikke meget lig den

ordning, som de socialdemokratiske folketingskandidater gennem hele valgkampen benævnte som statslig bistandsfond for veldrevne virksomheder i nød?

Jeg vil gerne spørge fru Aase Olesen, om hun kan definere ordene „veldrevne virksomheder“ i den forbindelse, hvori de er brugt i dette forslag. Såfremt der på dette spørgsmål måtte komme bare et nogenlunde konkret og fornuftigt svar, vil jeg gerne uddybe det lidt. Hvem skulle så være den barmhjertige samaritan, som skulle uddele milde gaver til disse virksomheder? Vil det radikale venstre bringe Dansk Arbejdsgiverforening og LO ind i billedet, eller skal administrationen totalt foretages af bankerne?

Fru Aase Olesen og dermed det radikale venstre ville have sparet sig mange problemer, hvis vi havde fået ophævet låneloftet, som fremskridtspartiet påpegede allerede i foråret 1974, således at vi havde fået gang i industri- og handelsinvesteringerne.

Allerede den 14. august fremlagde fremskridtspartiet en løsningsmodel for arbejdsløshedssituationen, og vi behøvede således ikke at have haft denne tomgang på måske mere end 7 måneder. Havde det radikale venstre fulgt den fornuftige vej, havde det således ikke været nødvendigt at diskutere garantistillelse for driftslån. Jeg skal her blot beklage, at det radikale venstre ikke kunne se mulighederne i vores oplæg af 14. august.

Ved dette forslag, som er til behandling i dag, vil staten påtage sig forpligtelser, som kan medføre tab på op til 330 mill. kr. Det må således være rigtigt, som det også er nævnt i bemærkningerne, at der er tale om en risikovillig kapital, når vi taler om denne tabsmulighed på de 330 mill. kr. Men det kan ikke være rigtigt, at en pensioneret brunkulsarbejder — eller et hvilket som helst andet eksempel, vi måtte nævne — skal være med til, og være tvungen til, at betale for investeringer i en virksomhed, som nu tilfældigvis — og jeg må understrege: tilfældigvis — har fået det blå stempel. Disse skatteydere har måske interesse i helt andre og måske meget mere fornuftige forretninger.

De forslag til folketingsbeslutning, det radikale venstre her fremlægger, vil koste et sted mellem 2 og 3 mia. kr. i alt, altså penge, som skal merudskrives i skat eller skal spa-